

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacræ Theologiæ Professoris, Et sanctæ Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtvtibvs,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatvs De Conscientia, De Peccatis, De Legibvs, De Fide, Spe,
Et Charitate

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

5 An publicatis bonis hæretici ius patronatus Ecclesiastici, & pensionis
publicetur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76540](#)

Tract. IV Disp. V. Punct. IV.

315

um 3. variarum, cap. 14. num. 2. & alij apud ipsos. Et quidem quod substitutionem conditionalem, quod non transeat in fiduciam, si quis fecerit conditio post sententiam, colligitur ex l. substitutio sive aquirendo verum domin. ibi. substitutio, que nondum competit extra bona nostra est. & ex lex facta sive sive de vulgaris & spuriis. & ibi Baldus, quem refevit, & sequitur Gigas de criminis lege maiestate, lib. 2. quaest. 1. Nihil de hamis, in pars secundi temporis quaest. 3. Farinacius queſt. 25. n. 44. Sanchez lib. 2. cap. 14. n. 18. Quadam fideicommissum etiam est clara non transmittunt ad hæredes, si fideicommissatus decedit ante conditionem eventum. l. legata sub conditione, 41. ff. de conditionibus, & demonstracionibus. l. hæres mens, in principio fidei, in causa S. Pompelus, & ibi glossa, ff. de minoribus. Ergo neque etiam in tali casu transire debet in fiduciam. Exa legata conditionibus non transire in fiduciam, si conditio, sive quia sunt legata, post delictum impleatur, probat. manifestacionibus & fin autem, C. de caducis tollendis. l. sive ita expressa de conditionibus, & demonstrationibus, & pluribus exomat. Farinacius ex. 143. & sequent. Courauitius practicarum quaest. c. 39. Anton Gomez 2. tom. variarum, cap. IX. num. 3. Sanchez num. 17. vbi bene explicat hoc procedere, sive conditio sit postulativa, hoc est, pendens ex voluntate legatarij, sive causalis, id est, pendens ex voluntate legatarij, parum pendens ex voluntate: quocumque enim modo conditio purificata non sit, cum delictum committitur, non transire in fiduciam legatum. Item quod legatum alimentorum etiam durante vita hamini non transire in fiduciam, optimè probat Bossum in de bonis publicandi, num. 2. 4. Iulius Clator in practic. quaest. 3. corporis stem in fiduciam, in fine Nilus in tractat de banis, pars secundi temporis, quaest. 36. n. 5. Farinacius q. 25. num. 15. Hanc autem conditionem ita extenda. Farinacius cum pluribus relatis num. 14. 1. ut affirmit, si viuente parte filius committere homicidium, eoque mortuo formetur inquisitio contra filium, & condemeretur de delicto, cum confiticatione boni talis patrem hæreditas non adita per fiduciam, licet bene esse condemnationem de leta, nullo pacto transire in fiduciam, quia non adiungi transmissibile non est ad hæredes extraneos, & consequenter neque in fiduciam.

3. Verum si debita sunt hæretici, ex aliquo contractu, putata redditione, aut stipulatione ad fiduciam transeunt; etiam si conditio post condemnationem impleatur. Et ratio est manifesta, quia illud ius est transmissibile ad hæredes, vt constat ex S. ix. conditionali. Inscript. de verbō obligatiōnib. ibi, ex conditionali stipulatione tantum spes est debitum iri, eamque ipsam sibi in hæretali transmittimus. Si prīus quam cōdicio extet, mors nisi contigerit. Sibi gloria, & communiter Doctores. Ergo cum transire potest in fiduciam, ex l. inter sacerdotum, §. final. de ius & probat alios referens. Anton. Gomez tom. 3. variarum, cap. 14. num. 2. Farinacius lib. 1. prax. quaest. 25. n. 149. Et de hæret. quaest. 19. num. 30. Sanchez cap. 14. n. 2. Ratio autem quare si hæreti debita ex contractu transeunt, & non debita ex virtutis voluntatibus, eae est, quia in contractu interuenient factum, & persona creditoris, qui in dubio praefunditur non solū illi, sed etiam suis hæreditibus propiscere, & perpetuum vitium ex contractu acquirere argumentum, textus in l. sive padam, p. de probiō. At in dispositiōnibus conditionalibus non intrinsecum factum eius in cuius fauorem est facta dispositio, & quo colligatur sibi, & suis hæreditibus voluntis propiscere, sed sibi inveniente factum disponitum, & legatis, qui sibi merita, & personam legatarij attendere vultus est.

Limitata tamen est hære doctrina ad debita sub conditione, & mixta, fecus sub conditione potestatua: hæc enim non videant transire ad hæredes, & consequenter neque ad filium tempore, quo viuebas, implore conditionem omiseris: tunc et singularis in l. sive decem etiam petieris, ff. de verbō obligatio, & in positor, & in l. gubernaculum ff. qui posteriores in pugna, cuius ratio est, quia tunc creditor in culpa esse censetur nos inpleris conditionem, itaque culpa tacite videtur iuri sui delicto renomerare. Farinacius dicta quaest. 5. num. 147 Gomez nos 3. cap. 14. num. 2. Sanchez lib. 2. cap. 14. num. 24. Vazquez lib. 169. cap. 1. n. 5. & 6. Neque obstat l. 2. C. de pacticis inter nos, & venditōris, vbi si quis vendidit rem cum pacto de invenientiōne ipsi, & hæres eius potest rem redimere oblati pono, & tamen illa conditio est potestatua. Ergo debita sub conditione potestatua transeunt ad hæredes, & consequenter ad fiduciam. Non, inquam, obstat nam, vt bene dicit Anton. Gomez tom. 3. variarum, cap. 11. n. 36. circa medium, debita ex contractu lucrativo sub conditione potestatua ad hæredes non transeunt; sicut vero debita ex contractu oneroso, vtro quoque obligatoriō: hic enim ad hæredes transire, ne alter contabat esse in danno.

Quod si inde contractum onerosum non posse committi in liberam voluntatem alieuius contrahentis, ex l. in vendentis, C. de contrahenda emptione. Ergo neque in conditionem potestatua quod idem est. Respondere concedendo contractum onerosum, & eius sub-

Ferd. de Castro sum. Mor. Pars. I.

stantiam non posse ponit in liberam aliquius contrahentis voluntatem, seclusus tamē resolutionem contractus, que inducitur per pactum de rectouendendo. Hec enim bene potest ponit, & committi in voluntatem viuus, ex text. in l. quod si nolit, §. si quid ita, ff. de adilitio editio, & tradit ex Panormitanō, & aliis Anton. Gomez tom. 2. variarum, cap. 11. num. 36. in medio.

P V N C T V M V.

An publicatis bonis hæretici ius patronatus Ecclesiastici, & pensionis publicetur.

1. Iuris patronatus non datur propria confisratio, sed illius extinctione.
2. Intelligendum est, dummodo non sint alii compatrioti, vel alii ab institutore vocati.
3. Si ius patronatus ad extraneos hæredes transire non potest, neque potest confisratio suffici.
4. Apponitur quadam limitatio de confisratio perpetua, secus ad vitam. Sed regiatur.
5. Ius patronatus ad hæredes extraneos transmissibile publicatis omnibus bonis, per indicem Ecclesiasticum publicatur.
6. Si index laicus sit, & reus laicus, & publicetur omnia bona, ius patronatus non manet directe, bene tamen indicetur publicatum.
7. Quando ex eatur ius patronatus directe, quando indirecte, accessoriis publicari..
8. Indice laico publicante delinquentiū bona, vel illa vendente ius patronatus publicare plures negant, alijs affirmant.
9. Sub distinctione respondet, si annexum est alicui villa, publicari, secus si personam comitetur.
10. Limitat aliquis de confisratio perpetua, secus de temporali. Sed non admittit limitatio.
11. Confiscatis a iudice laico bonis, possit ne iudex Ecclesiasticus ius patronatus confiscare. Alii affirmant, alijs negant, media via tenenda est.
12. Pensiones non comprehenduntur sub confisratio à iudice laico, bene tamen Ecclesiastico: & qua ratione.

1. **I**n hac re aliqua sunt certa, alia sub controversia. Primo certum est, non dari huius iuri propriam confisratio, quia non transfertur in fiduciam, cum de facto dicitur confiscari, sed dari extinctione illius in fauorem Ecclesie, & Ecclesia à die publicationis iuris patronatus manet libera ab illo iure sibi onero. Hoc priulegium non est expellum iniure, ut tamen confundit receptum; vt testantur fecerit omnes Doctores, Lambertinus de iure patronatus, lib. 3. q. 8. per varios articulos. Similares de catholicis, insituti, it. 9. n. 7. & 9. Statut. dis. 22. de fide, scilicet, num. 6. Azor lib. 8. cap. 12. quaest. 9. Sanchez lib. 2. cap. 19. num. 16. Vazquez 1. 2. dis. 169. n. 19. Farinacius, de heresi, quaest. 19. num. 14. & alij apud ipsos.

2. Hoc autem intelligendum est duplice limitatione à Sanchez adhibita num. 17. quiaque probat Farinacius num. illo 24. Primo, ne sint alii compatrioti, quia stantibus aliis compatriotis non manet libera Ecclesia, sed ius presentandi in illis residens, quia non erat iusque ab eo corum culpa iure acquisito prius. Secundo, ne alii ab institutore vocati sint, sed iure hæreditatio ad succellentes erat cum aliis bonis transmittuntur, tunc enim Ecclesia manet libera in perpetuum, quia in hoc nulla succellatio fit iniuria, cum solū habent ius succendi, casu quo delinquunt ad illos posse bona transmiserit. At si alii ab institutore vocati sunt, attendenda est dispositio instituentis, quia si dicunt potest delinquens vocare agnos, & eius succellentes, durante vita delinquens manebit Ecclesia libera. At si dispositio sit, vt non solū potest vita delinquens succedat eius proximus agnatus, sed cum primum delictum committit, variant Doctores, an præjudicare possit talis dispositio fisco, qui negant præjudicare posse, & consequenter affirmare debent ad fiduciam pertinere, ac proinde manere liberam Ecclesiam. Qui vero affirman, statim ipso facto ad succellentes transire ius patronatus affirmare debent. Quid autem tenendum sit, in confisratio majoratus videbimus.

3. Secundo est certum, si ius patronatus transire non potest ad extraneos hæredes, eo quod in ipsis fundatione cautum sit debere agnatos succedere, aut homines talis conditionis, ad fiduciam non transire, quia hic loco extranei hæredes habetur, ex l. 2. ad legem Iuliam de vi. Et ratio est manifesta, quia fiducia usurpare non potest delinquens bona, nisi quatenus illius sunt; sed illius non est ius patronatus sub conditione transitoria. Ergo illud fiducia usurpare non potest. Addit, agnati delinquens non habent ius succendi in iure patronatus ex voluntate delinquens sed ex voluntate instituentis, & fundantis Ecclesiam, quo iure priuati non polluant.

316 De poenitentia spiritualibus haereticorum.

Possunt ex vobis delicto; alias innocentes sine causa directe Puniri essent, sic tradunt explesse Peregrinus de iure fisci, lib. 5. titul. 1. num. 72. & 121. Iulius Clarus in sua practica, lib. 5. quæst. 78. num. 8. Farinacius quæst. 25. num. 151. & de haeresi, quæst. 190. num. 24. Sanchez lib. 2. in Decalog. cap. 19. n. 2. & 15. Bernard Diaz præf. c. 152. num. 5. circa fin. & alii.

4 Hoc autem temperante aliqui, ut intelligatur de confis- catione perpetua, secus de confiscatione ad vitam delinquen- tis, quia durante vita delinquentes, nemini ex vocatis fit iniuria, si sicutus habeat ius presentandi, cum ipsi vocati non finit durante vita delinquentes, sic Socinus junior consil. 5. vol. 2. Cautera in suis questionibus criminis de questionibus tangentibus punti. delict. c. 1. num. 50. Vmbert. Locat post indic. inquisit. quæst. 7. facit Farinacius de haeresi, quæst. 190. num. 24. At teniendo eft hac limitatio, sicut illam reicit Sanchez su- præ num. 15. quia est contra dispositionem institutis ius patronatus & prohibuit namque illius alienationem, & successio- nem in aliis, qui tales qualitates non haberent. Cum autem illa temporalis successio sit vera successio, & alienatio, nequit à fisco fieri, alias posset patronus ad vitam vendere ius patronatus contra voluntatem institutis.

5 Tertiò certum eft, si confiteatio sit facta à iudice Ecclesiastico, vt contingat in crimine haeresi, sive patronus laicus sit, sive clericus, & publicetur omnia illius bona, publicationem manet ius patronatus, quod ad haereses extrahere potest, ex Clementi pastoralis, §. riuſus, de sentent. & re iu- dicat. à contrario sensu. Ratio eft, quia delictum dignum est illa pena, & condemnans iurisdictionem habet, neque tunc curandum eft, an veniat ius patronatus principaliiter, vel non exprimatur, quia iudex habet iurisdictionem cognoscendi de iure patronatus etiam principaliiter. sic Bernard. Diaz in sua practica, cap. 152. num. 5. in princip. Lambertin. de iure pa- tronatus, lib. 3. q. 8. art. 8. num. 10. Sanchez alios referens, lib. 2. cap. 19. num. 5.

6 Quartò eft certum, si iudex laicus bona delinquentes publicet, vt contingat in crimen sodomie, & leze maiestatis humanae, reus eft laicus, tunc directe, & per se non potest ius patronatus publicare, quia ius patronatus eft spirituale, sed circa spiritualia non habet laicus iurisdictionem directam, ita neque indirectam, ex capitulo, de ordine cognit. Ergo. Et ita tradit Lambertin. num. 11. Sanchez num. 4. Farinacius quæst. 25. num. 15.

7 Sed inquires, quando censeatur iudex Ecclesiasticus publicare ius patronatus directe? Plures Doctores, quos refert Sanchez num. 14. dicunt contingeret, cum in publicatione exprimitur, quocumque modo exprimatur; tunc accessoriæ, cum nulla illius eft expressio, sed solum bona, quibus amnestiatur, publicetur. In hoc secundo nulla eft inter Doctores controvergia, cum tunc nella exercetur iurisdictionem in ius patronatus, sed in bona, putat in castum, & villam, quibus eft annexum, sic Farinacius quæst. 25. num. 156. & 157. Gigas de cri- mine leze maiestatis, quæst. 4. num. 5. & 6. Lambertin. quæst. 8. art. 8. num. 2. casu. 8. & habetur cap. cum secundum, de iure pa- tronatus, & cap. pia mentis. 16. quæst. 7. De priori vero plures, quos refert, sequitur Sanchez. num. 13. opposi- tum sententia, affirmant namque exprimi prius ius patronatus in publicatione, & nihilominus illius publicationem accessoriæ iam eft: dicunt namque dupliciter exprimi posse, vel per dictiōnem, & vel per dictiōnem cum, si exprimatur per dictiōnem & vt si diceret iudex, publico omnia bona huius delinquentes, & ius patronatus eft publicationem tunc directam, quia tunc videtur ius patronatus aquæ ac alia bona pub- licari, quia publicatio sit facta à iudice laico, nulla eft; at si publicatio fiat per dictiōnem cum, vt si diceret, publico omnia bona delinquentes cum iure patronatus, tunc ius patronatus accessoriæ intrat ad reliqua bona, quia sic nominans solum intendit publicare ius patronatus ad publicationem reliquo- rum bonorum, quibus inest, & eo modo quo inest, que publicatio cum accessoriæ sit, non est iudicii laico prohibita; sicut neque ipsi delinquenti est prohibita illius iurius patronatus accessoriæ alienatio, & placet mihi hic modis dicendi.

8 Difficultas ergo eft, an ex eo quod iudex laicus publicet delinquentibus bona, vel illis vendat, censeatur etiam tunc publicare ius patronatus, quod ad haereses transire potest?

Plures Doctores negant, glofia in c. satis perniciem. 50. dis- §. in Clementi pastoralis, verbo subiecte, de re indicat. Lambert. de iure patronatus, quæst. 8. art. 7. n. 13. & 14. cap. 4. & n. 21. cap. 9. Nilus de bannitis, 1. part. secundi temporis, n. 2. Farinacius quæst. 2. num. 151. & quæst. 190. de haeresi. num. 24. Didac. Cautera in quæst. criminis de questionibus tangentibus punti. delict. cap. 1. num. 49. Gigas lib. 2. de crimina leze ma- iestatis quæst. 4. num. 4. & alij apud ipsos. Mouentur, qui aliena eft à iudice laico dispositio de re spirituali, qualis eft ius patronatus, non solum dispositio expressa, sed etiam tacita, ex capitulo, de ordin. cognit. cap. at si clerici, de indic. & ibi glof. Sed si ius patronatus publicatur, tacite disponit de re spirituali iudex laicus. Ergo.

Alij Doctores eft contra affirmant, Si iudex laicus omnia bona haereticorum publicet, eo ipso publicare ius patronatus, quia in hac publicatione solum indirecte & accessoriæ publicatur ius patronatus; at indirecte, & accessoriæ illius publicatio, & venditio non eft prohibita fieri à iudice laico. Ergo. Et ita tenent, & multis probant Molin. de primogen. c. 2. n. 2. 6. Iulius Clarus lib. 5. practic. q. 78. n. 8. Sanchez lib. 2. cap. 19. num. 10.

9 Ego vero distinguendum centeo, aut ius patronatus annexum eft alicui villa, castro, at alteri rei, qua directe confiscari potest à iudice laico, aut solum eft annexum personæ, qua in alios transmittere potest. Si ius patronatus annexatum villa, castro, at alteri rei directe confiscabili, ferè omnes Doctores docent, confiscari bonis, & ipsiunc tunc manere confiscatum, vt conflat ex his, que nuper diximus, & facit texus in cap. ex litteris, iure patron. & ibi glof. Si autem ius patronatus nulli rei directe confiscabili annexum sit, tunc ex illo confiscatis bonis non manere confiscatum, quia non potest confiscari accessoriæ ad bona directe confiscabili, cum illis non accedit, neque etiam confiscari potest directe à iudice laico. Ergo.

10 Temperant autem aliqui supradictam doctrinam ne- gaunt sub confisicatione bonorum intellecti ius patronatus, vt intelligatur de perpetua confisicatione; secus de temporali, & qua ad vitam condemnati durat.

De hac autem confisicatione dicunt, efti dubitanter, sicut, & comprehendunt sub confisicatione omnium bonorum delinquentis facta à iudice laico, quia hoc efficit confiscare exercitum ius patronatus, non autem ipsum ius. Gigas tradat. de cri- mine leze maiestatis, lib. 2. quæst. 4. num. 4. verific. concordando a- mon. Rochus de Curte in tract. de iure patronatus, quæst. 29. col. 3. verific. vel dicimus. Sed hinc limitatio admittenda non eft, sed aquæ de temporali; ac perpetua eft idem dicendum, quia ratio exequimaster procedit de virtute; cum tunc ius pa- tronatus, quam illius exercitum quid spirituale sit, & con- querenter extra laici iurisdictionem. Addit exercitum ius pa- tronatus haberit non potest, nisi habito prius ipsi iure patronatus. Hoc autem sive ad tempus, sive in perpetuum, confisca- ri non potest ob eius spiritualitatem. Ergo neque exercitum: & in tradit, & optimè probat Farinac. lib. 1. praxis, quæst. 25. num. 154.

11 Sed ad confiscatis bonis a iudice laico, quibus annexum eft ius patronatus, possit iudex Ecclesiasticus ius pa- tronatus confiscare declarando delictum? Negat Nilus in 1. part. secundum temp. quæst. 32. & Farinac. dist. quæst. 25. num. 155. Mouentur: cum quia Episcopus non habet cognitionem crimi- nis in laicum; tunc quia cum semel delicto cognitum fuit ab uno iudice, amplius ab alio cognosci non potest. I. dices, §. penit. ff. vanta. capones, & flabular. Affirmat Lambert, alios referens, de iure patronatus, quæst. 8. art. 8. num. 15. cap. 5. & consentire videtur Sanchez lib. 2. c. 15. n. 7. Mouentur, quia illa declaratio delicti non eft aliena à iudice Ecclesiastico: cum quia eft ad collendum ius patronatus, quod condemnatus iude- bente non potest, tunc etiam quia eft ad complendam sententiam iudicis laici, que ad ius patronatus non se potest ex- tendere.

12 Inter has exteras sententias media via procedi potest. Cen- sum ergo cum Nilo, Farinac. & aliis non posse Episcopum delinquentis delictum à iudice laico puniri iterum in iudi- cium vocare, & ponam impositam augere, quia abolutè effe- bis idem crimen iudicare: factique ad hanc cap. at si clerici, de indic. ibi. At si clerici coram seculari iudicis consulti fu- rint, vel confessi de criminis non sunt proper hoc a Episcopo aliquantum condemnandi; sicut enim sententia non suo iude- cito latra non tenet; ita nec facta confessio coram ipso. Concede tamen efti condemnetur à iudice seculari, posse ab Episcopo formari processum de condemnatione facta & infama; quam ex illa acquisitur, ob que videtur indignus retinendi ius pa- tronatus, & tanquam ab indigno potest ab illo auferre, quod non eft delictum bis iudicare, aut declarare, sed illius de- clarations supposita ad defensionem Ecclesiæ, & bonorum illius procedere.

12 Tandem dubitari potest de pensionibus Ecclesiasticis an sub confisicatione bonorum comprehendantur? Et dicen- dum est non posse sub confisicatione à iudice laico comprehendendi, qui eft quid spirituale; immo neque talis pensionibus videtur posse à iudice laico iudicari, qui eft de Ecclesiæ iurisdictione ratione pensionis. Quare si à iudice Ecclesiastico confisatio fiat, distinguendum eft cum Suarez diffut. 22. de fide, fed. 5. num. 6. de fructibus ante sententiam sermo fit, confutantur; si de fructibus ante sententiam sermo fit, confutantur; quia confisatio non extendit ad futura, neque etiam ius ad eos colligendos propriè confisatur; sed si citius est dignum pensione pensionis, in fauorem Ecclesiæ extinguitur, vt beneficium ex quo penitus soluebatur liberum maneret ab illo onere, ita ut delinqüens nullam iam pensionem habeat. sic Suarez sp. 2.

PUNCTVM

PUNCTVM VI.

An maioratus, & fideicommissum sub confisca-
tione cadat?

- 1 Bona fideicommissio subiecta, vel alienari prohibita non
cadat sub confiscactionem.
- 2 Intelligitur caju quo testator prohibuerit alienacionem in
fauorem alterius a delinquente.
- 3 Item ut alienacione prohibito perpetua sit, & non tro-
vata tantum delinquens.
- 4 Sub intelligitur nisi testator alienacionem etiam pro vita
prohibuerit.
- 5 Delinquens potest fideicommissum retinere, quousque per
sententiam declaretur.
- 6 Proponent aduersus dicta aliquos obieciones.
- 7 Est illi factus.
- 8 Ob crimen heresies, laesa maiestatis, & sodomitie, aliquis ex-
simiam confusione maioratum, sed repellitus eorum di-
ctum, quando institutus est maioratus ex propriis bonis.
- 9 Id est, si ex bonis a Rege donatis, & non sub titulo,
maioratus institutus sit.
- 10 Si sub titulo maioratus a Rege donata sunt, sub confis-
cationem cadunt bona illa ex quibus maioratus consti-
tuens est, ut affirmant plures Doctores.
- 11 Probabilis causa oppositum.
- 12 Si in facultate regia, si factus maioratus institutus, ca-
etur, ut transeat in fiscum, si possessor crimen laesa ma-
iestatis committat, confiscatur maioratus.
- 13 Si ut si bona clausula approbita non sit in concessione.
- 14 In caso dubio, in maioratus ex regia facultate institutus,
ad ex iure communis, praesum debet non ex regia
facultate, sed ex iure communis constitutus.
- 15 Majoratus ex regia facultate institutus qui ex dispositio-
nibus iuri communis institutus poterat, non cadit sub confis-
cationem.
- 16 Majoratus ex regia facultate institutus ex omnibus bonis
qui tamen in tertium, & quintum inservi poterat, an
confiscationi subiectur quod tertium, & quintum? Ne-
gas Sanchez.
- 17 Contrarium defendit Anton. Gomez, & nimihi probatur
saltem in duplo casta.
- 18 Quod si protestetur se instituere maioratum ex regia fa-
cultate, tum ex legali, prout sibi, si quis hereditus uti-
litas sit, tunc confiscatio subiectur illa in parte, in qua
ex regia facultate, secus in alia.
- 19 Quid dictum est de maioratu, dicendum est de regno.
- 20 Quando maioratus in perpetuum publicatur, finitur
maioratus, & sunt bona libera.

Hec bona alienari non possunt. Difficultas ergo est,
qua ratione sub confiscactione comprehendantur. Et
omnis variis argumentis, quo pro parte affirmante, &
negante adduci possent, relutori dicte bona fideicommisso
liberata, vel alienari prohibita sub publicatione bonorum non
comprehendi: textus est expressus in *l. Imperator*, *ff. de fidei-
commissilibus*, & ibi Bart. num. 1. *Gigas de criminis lese ma-
iestatis lib. 2. tit. de panis*, *quæst. 3. num. 1. Clares practic. q. 78.*
versus factum quem Farinacius innumerous referens, *lib. 1. pra-
dict. quæst. 5. num. 22. Molin. Iefuita tom. 3. disp. 5. 6. num. 2.*
Ratiocinio, que quilibet haber in iuri bonis liberata dispo-
nendis facilius facilius. *Sed estis lego, & consulit. ff. de petitione,*
hereditatis. Sed quod tibi ea bona reliquerit, non abolute reliquit,
*sed sub conditione, ne ea alienare posles. Ego sub confis-
catione non comprehendantur. Probo consequentiam primam.*
Nam si alienare non potes, contrahendo in praesudicium alterius;
quocumq; etiam alienare potes delinquendo in ipsius praesudicium.
l. fidelitatis. C. de bonis proscriptorum. & tradit Bart.
lib. 1. ff. 1. 2. de vestigialibus. num. 12. ff. de damno infesto.
Secunda delictum est qualis contractus cum fisco factus, ra-
mone cuius bona sunt fisco obligata. *l. Imperator* ibi, *tum*
ff. 1. 2. de tunc fisco. ff. de tunc fisco; sed hac bona non possunt
a te obligari in praesudicium innocentis. Tertio, quia nullus
potest amittere, sibi ea, quae sibi propria sunt, & quorum
habet liberam dispositionem, ex text. in *l. 1. ff. 1. 2. de iure*
datum. l. emancipatio, *ff. 1. 2. de Senatoribus.* Excedenda
tamen est hoc conclusio, non solum ad bona, quae tibi sunt
prohibita alienare, sed etiam ad bona, quae tibi sunt prohibita
dudi; quia ea duduimus non potes quin alienes, & diuisio est
quidam alienatio. *l. ff. pupillorum. ff. de rebus eorum.* sic. Rui-
nus *consil. 2. num. 15. lib. 5. Roland. consil. 84. num. 30. & se-
quent. volum. 1. Farinacius alios referens*, *lib. 5. practic. q. 25.*
num. 31. Sanchez lib. 2. cap. 18. num. 17.

2 Attingitam est conclusio primam, ut procedat, casu quo
testator prohibuerit alienacionem fieri in favorem alterius
& delinquens, quod tempore contingit in fideicommisso, &
Ferd. de Castro Sum. Mor. Par. I.

quoties aliqui sunt vocati. Nam si tantum in favorem delin-
quentis est alienatio prohibita: quod colligitur satis, cum
nullus est datum subflatus, neque aliqui iuri à testatore vo-
cari, tunc in fiscum transeat illa bona, quia propter delictum
fauor ille perditur, sic Molin. de primogen. lib. 4. cap. vlt. num. 5.

Farinacius *quæst. 25. num. 46.* & 47. Sanchez *lib. 2. cap. 18.*
num. 5. & alii innumeris apud ipsos. Quod verum habet, etiam
si testator expresse prohiberet bona illa transeire in fiscum quia
illa prohibito, vt pote faveos delinquentes, & in fraudem fisci
facta impide non potest translationem in fiscum: Sanchez *n. 7.*
Farinacius *num. 47.* Molin. de primogen. lib. 4. cap. vlt. num. 14.
& facit textus in *l. filius familarum*, §. *Dini ff. de legat. 1. ibi.*
sed neque creditoribus, neque fisco fraudi esse. Ex quo inferit
bene Farinacius *num. 49.* delinquentibus omnibus, quorum
occasione facta est prohibito alienandi, tunc fideicommissum
est alienari prohibitum transeire in fiscum, quia ceſſat ratio
damocandi innocentis ex tali transitu.

3 Secundu[m] limita, ut intelligatur de alienatione perpet-
ua. Nam de temporali, & ad vitam dannati optime potest
transeire in fiscum, ita ut fiscus recipiat communitatem, &
viufructum, quem dannatus percipere debet, quia in
hoc nulla sit innocentia iniuria, & est expresa decisio textus
in *l. Statutus Florus*, §. *Cornelio Felici. 4. de iure fisci in l. cum*
pater. & harditatem. ff. de legat. 2. & in l. ex facto. §. ex facto
ff. ad Trebellian. & ibi Alexand. Bart. & alii. & multis relatis
dicit Farinacius *quæst. 25. num. 34.* Sanchez *lib. 2. cap. 19. num. 7.*
dicens esse omnium. Necque obstat sic delinquentes banni-
tum cum publicatione bonorum reputari pro mortuo, ex dict.
l. ex facto. §. ex facto. ff. ad Trebellian. ut dicamus substitutum
debet sucedere, & non fiscum, quia hoc habet
verum in his, que comodum delinquentes spectant, non
in his, que aliorum utilitatem concernunt, sic ex Beroio
quæst. 41. & ex Riminaldo *consil. 50. num. 109. lib. 1.* & anis
tradit Farinacius *num. 34.*

4 Hoc autem intelligendum est, quando fideicommissum
non adderetur expressa alienationis prohibito extra familiam, nam si haec prohibito addita sit fideicommissum, cencio tan-
quam prohibitus ne viufructum ad fiscum pertinet, quia non
potest ad fiscum pertinere viufructus, quin bona
sunt in fiscum alienata; at eo ipso quod alienata sunt, tran-
seunt in substitutum ex expressa testatoris dispositione. Adde-
stante alienacione per delictum in fiscum, purificatur conditio
requisita, ut substitutus sucedat, & fiscus excludatur. Ergo
quod optimè confirmari potest ex *l. Imperator* 12. & ex *Iro-
go* 21. *ff. de fideicommissilibus*, ubi legatis tribus ferunt Mutiliano
haec conditiones ne alii ferunt, cum Mutiliani bona
fuerint publicata, ferunt liberi remanerunt, quia purificata
sunt conditio legati, sed cum tibi fideicommissum tradatur, ea
conditione, ut extra familiam deuenias, si per delictum aliena-
sti, iam purificatur conditio, & ad substitutum transeat, sic Clarus
in practic. quæst. 78. versio quarto. & ibi Bart. num. 36. Bernard.
Diaz pract. cap. 132. num. 4. fine Bonacino *disput. 3. de. contratt.*
punct. v. t. de fendo. §. 1. num. 10. Hieronimus Gabr. *consil. 123.*
& *consil. 184. num. 1. lib. 1.* Farinac. *q. 25. num. 35.* Sanchez
lib. 1. cap. 18. num. 15. & alii plurim apud ipsos.

5 Adserito tamen transeire ad substitutum post delicti
declarationem, & delinquentes condemnationem: nam, vtque
ad illud tempus potest delinquens fideicommissum retinere,
quia testator solum voluit ne extra familiam venire, quod
non venit, dum delinquens retinet; & at data sententia declaratoria
retrotrahitur dominum à die commissi crimini, & trans-
ferunt cum bonorum fructibus in sequentem vocatum, bo-
naque illa sunt successori addicta, & obligata a puncto commis-
si delicti, sicut alia bona quæ ipso facta sunt, & obligata
sunt fisco. Valquez 1. 2. 4. 169. & 4. Sanchez 1. 2. 6. 13. num. 30.

6 Sed obiectus primus. Testator non potest impetrare, quin
leges in sua dispositione locum habeant, *nemo potest. ff. de le-
gat. 1.* Sed si commissio delicti impedit ne bona delinquentes
transeat in fiscum, impedit legis dispositionem, que bona
delinquentes transeat in fiscum, ut contingit, cum
fideicommissu[m] applicatur. Ergo. Secundu[m] haec dispositio
videtur illi in fisci praecidium, ac proinde nulla argumentum,
textus in *l. filius familarum* 17. §. *Divisi. l. 2. ff. de legat. 1.* ubi Ri-
pan. 52. Terciu[m], quia fons testatoris est, ne bona illa tran-
seant in alienam, sed hoc saluari potest, etiammodi commoditatis
viufructus transeat in fiscum, ut contingit, cum
fideicommissu[m] non additur expressa alienationis prohibito.
Quartu[m] taciti, & expressi idem iuri est. *l. de quibus, in fine.*
ff. de legib. & l. cum quid. ff. si certum petatur & late Eucard.
loci ab expresso ad tacitum. num. 1. Sed tacita alienacionis prohibito,
que in quocumque fideicommissu[m] reperiatur, non ob-
sist, quod si viufructum recipiat fideicommissu[m]. Ergo
neque etiam expressa illius prohibito impetrare potest, sic tenent
plures Doctores, quos refert, & sequuntur Gigas tractat. de
criminis lese maiestatis, lib. 2. tit. de panis committi. id crimen. q.
3. n. 4. Anton. Gomez. L. 40. Tauri. n. 91. Peregrin. de iure fisci,
lib. 5. tit. 1. num. 101. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 20. num. 9. &
lib. 4. cap. vlt. num. 11. & alii relati a Sanchez lib. 2. e. 18. n. 14.

7 Sed retinenda est nostra sententia; &

D d 3 Ad